

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

5. De ordinatio[n]e rationis ad actu[m] memora[n]di.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

*De ordinatione rationis quantum ad actum
memorandi.*

CAPUT V.

Ordinanda est ratio, quātum ad actum memorandi. Et notandum quod memoratiūx rationis triplex est actus. Primus est, species intelligibiles retinere; secundus est eas repræsentare; tertius est amissas reparare, & hoc est reminisci. Ad ordinationem memoratiūx pertinet, ut salubria libenter memoremur: noxia verò obliuiscamur. De salubribus, quæ laudabiliter memoramur, aliqua tangamus. Primo commendabilis est memoria benefactoris vel beneficij: & maximè memoria creatoris vel redemptoris. Memento creatoris tui. Hoc facite *Eccl. 48.* in meam commemorationem. Mementote diei *Luc. 22.* huius qua egressi estis de Ægypto. Gratiam fi- *Exod. 13.* deiussoris ne obliuiscaris. Dedit enim pro te a- *Eccl. 29.* nimam suam. In libro de vita solitaria. Scit, qui= *Bernard.* cunque sensum Christi habet, quantum Christianæ pietati expedit: quantum serum Dei, serum redemptoris Christi deceat, & utile sit ei, vna saltem aliqua diei hora, passionis ipsius ac redemptionis attentius recolligere beneficia: ad fruendum suauiter in conscientia, & re- colendum fideliter in memoria. Secundò, me- *Dent. 6.* moria præceptorum Dei. Erunt verba hæc, quæ præcipio tibi hodie, in corde tuo, & narrabis ea filiis tuis: & meditaberis sedens in domo tua, & ambulans in itinere, dormiens atque consur- *Iosue 1.* gens. Non recedat volumen legis huius de ore tuo: sed meditaberis in eo diebus & noctibus. *Eccl. 3.*

Quæ

Quæ præcepit tibi Deus, hæc cogita semper.
 Tertiò, memoria iustitiæ quam Deus exercuit
 in transgressores mandatorum suorum. In Psal.
Eccles. 18. Memorabor iustitiæ tuæ solius: Memor esto iu-
 dicij mei: sic enim erit & tuum. Mihi heri, & tibi
Eccles. 51. hodie. Quartò, memoria diuinæ misericordiæ,
 quæ valde necessaria est positis in tribulatione,
 ne in desperationem labantur: Memoratus sum
 misericordiæ tuæ Domine, & cooperationis
 tuæ quæ à seculo sunt: qui eruis sustinentes
1. Mach. 4. Domine, & liberas de manibus gentium: Me-
 mentote qualiter salui facti sunt patres nostri in
Iob. 40. mari rubro. Quintò, memoria belli spiritualis,
 in quo tot & tanti ceciderunt: Memento belli.
 Hieronymus. Ne in præterita castitate confidas,
 nec Dauide sanctior, nec Salomone potes esse
 sapientior, nec Sampson fortior. Memeto sem-
 per quod paradisi colonum mulier de posses-
 sione sua eiecit. Sexto memoria virtutum sanctorum,
 quam debemus imitari. Gregorius. Facta præ-
 cedentium consideremus: & non erunt gra-
Ioan. 15. uia quæ toleramus. Mementote sermonis mei
 quem dixi vobis: non est seruus maior Domino
 suo. Si me persecuti sunt, & vos persequentur.
Eccles. 11. Septimò, Memoria aduersitatis in prosperitate;
 & prosperitatis in aduersitate. In die bonorum
 ne immemoris malorum: & in die malorum
Ibid. 18. ne immemoris bonorum: Memento pauper-
 tatis in tempore abundantiarum. Octauò, memoria
Eccles. 7. mortis. In omnibus operibus tuis memorare
 nouissima tua: & in eternum non peccabis. No-
 nò, memoria status honorabilis, à quo quis de-
 generauit: ut est nobilitas carnalium vel spiri-
 tualium

tualium parentum : à qua quis cecidit. Sapiens.
Ad hoc tantum nobilitatis memineris , vc
cum claritate generis , morum sanctitate con-
tendas : & cum nobilitate corporis, animi nobi-
litate proficias. Attendite ad petram vnde excisi *Isai.51.*
estis. Attendite ad Abraham patrem vestrum.
Memor esto vnde excideris , & age pœnitenti- *Apoc.2.*
am. Decimò , memoria proprietorum peccato-
rum, ad dolendum. Recogitabo tibi omnes an- *Isa.38.*
nos meos in amaritudine animæ meæ. Multa
etiam sunt, quorum est laudabilis obliuio. Pri-
mò, est laudabilis obliuio iniuriarum: Non me-
moreris iniuriæ ciuium tuorum. Animus obli- *Levit.19.*
uiosus beneficiorum , & tenax iniuriarum, est
velut colatorium feces retinens: & quod pu-
rum est, exire permittens. Secundò, obliuio be-
neficij alteri dati. Hæc est enim lex beneficij in-
ter duos (vt ait Sapiens) quod alter statim deber
obliuisci dati: alter memor esse accepti. Tertiò,
obliuio delectationum , quas aliquis habuit in
peccatis. Qui recogitat præterita peccata dele-
ctando in eis mentem, reuertitur in Ægyptum,
vt filij Israël: Recordamur piscium quos come- *Num.11.*
debamus in Ægypto. Item hoc est respicere re-
tro, vt vxor Loth, quæ versa est in statuam salis.
Memores estote vxoris Loth. Quartò, obliuio *Luc.17.*
rerū temporalium in viris contemplatiuis. Quæ *Phil.3.*
retro sunt obliuiscēs, ad ea verò quæ sunt priora,
extédens meipsum. Philosophus loquens de té-
perantia perfectorum. Temperantia, inquit, est,
terrenas cupiditates non reprimere, sed penitus
obliuisci. Item ad ordinationem memoratiuæ
pertinet, vt in ea pri⁹ necessaria reponatur. Si. n.
primo

Epist. 89. de primo superuacuis repleta fuerint , necessaria clinando non admittit. Seneca : Liberalium artium consecratio verbosos & sibi placentes facit : & ideo non discentes necessaria, quia superuacua didicerunt.

Epist. 2. à med. illius. Item ad eius ordinationem pertinet, ut caueatur ne multitudine eorum quæ leguntur vel audiuntur , memoria confundatur. Seneca: Cùm multa percurreris, vnum excipe quod il-

lo die decoquas.Idem; Distrahit animum librorum multitudo. Itaque cum legere non possis quantum habueris : sat est habere quantum legas. Ruminatio etiam longa infigendum est memoriæ, quod nolumus obliuisci. Et qui sentit se habere labilem memoriam, Scriptura eius defectum supplere debet. Sapientiam scribere tempore vacuitatis. Bis scripsit Dominus decalogum populo Iudeorum in tabulis lapideis. Etiam habenti tenacem memoriam necessaria est Scriptura, quia, iuxta verbum Senecæ, in memoriam primo senectus incurrit.

Eccl. 38.

De ordinatione rationis, quantum ad actum interpretandi.

CAPUT VI.

Ordinanda est ratio, quantum ad actum interpretandi. Et notandum quod interpretativa est vis iudicativa intellectus , & eius duplex est actus: scilicet excogitatio, & significatio. Excogitatio est informatio cogitationis ad exprimendum quod est dicendum. Significatio verò est demonstratio cogitationis formata per verba, vel alia signa. Ad ordinationem interpretatiu-